2025/2654

23.12.2025

# KOMMISSIONENS DELEGEREDE AFGØRELSE (EU) 2025/2654

**af 17. september 2025**

**om forlængelse af fastslåelsen af, at den solvensordning, der er gældende i Brasilien, Japan og Mexico, og som finder anvendelse på selskaber med hovedsæde i disse tredjelande, er midlertidigt ækvivalent med ordningen i afsnit I, kapitel VI, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF**

**(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ([1]), særlig artikel 227, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/2290 ([2]) og Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2016/310 ([3]) blev det fastslået, at den solvensordning, der er gældende i Brasilien, Japan og Mexico, og som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i disse tredjelande, anses for at være midlertidigt ækvivalent med ordningen i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF. Disse midlertidige ækvivalenser blev indrømmet for en periode på ti år fra og med den 1. januar 2016. I artikel 227, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 2009/138/EF gives der mulighed for at forlænge en midlertidig ækvivalens med en yderligere periode på ti år, forudsat at kriterierne i nævnte direktivs artikel 227, stk. 5, fortsat er opfyldt, og på grundlag af en delegeret retsakt fra Kommissionen desangående. Desuden bistår Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (»EIOPA«) Kommissionen, når denne træffer en sådan afgørelse.

(2) I Brasilien skal forsikringsselskaber som garanti for deres forpligtelser i henhold til Insurance Decree-Law No. 73/1966 oprette forsikringsmæssige hensættelser, særlige fonde og hensættelser i overensstemmelse med de kriterier, som det nationale råd for privatforsikring (National Council of Private Insurance eller CNSP) har opstillet. I henhold til Resolution CNSP 3162/2014 svarer minimumskapitalkravet (Minimum Capital Required eller CMR) til kapitalgrundlaget (Base Capital) eller risikokapitalen (Risk Capital), alt efter hvad der er størst. Kapitalgrundlaget er et fast beløb, som er knyttet til den pågældende enhedstype og de regioner, hvor enheden har tilladelse til at udøve forretningsvirksomhed, samt risikokapitalen, som er summen af kapitalkrav for genforsikrings- og kreditrisici, operationelle risici og markedsrisici. For de fleste forsikringsselskaber er risikokapitalen større end kapitalgrundlaget og udgør derfor CMR. Ved Resolution CNSP 432/2021 er der fastsat regler for anvendelse af en intern model som alternativ til standardformlen ved beregning af CMR. Virksomhedsledelse er underlagt minimumskrav. Forsikrings-

([1]) EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj.

([2]) Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2015/2290 af 5. juni 2015 om midlertidig ækvivalens for så vidt angår de solvensordninger, der er gældende i Australien, Brasilien, Canada, Mexico og USA, og som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i disse lande (EUT L 323 af 9.12.2015, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

([3]) Kommissionens delegerede afgørelse (EU) 2016/310 af 26. november 2015 om ækvivalens med hensyn til den solvensordning for forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er gældende i Japan, i forhold til den ordning, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF (EUT L 58, 4.3.2016, s. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2016/310/oj).

selskaber skal sikre intern kontrol med deres forretningsvirksomhed, informationssystemer og overensstemmelse med lovgivningsmæssige krav. Superintendência de Seguros Privados (SUSEP) har ansvaret for at føre tilsyn med Brasiliens forsikringssektor. SUSEP er et forvaltningsorgan under finansministeriet, som har til opgave at forvalte de regler, som CNSP har fastsat. Tilsynsmyndighedens forvaltningsråd har beføjelse til — uafhængigt af andre — at tilrettelægge SUSEP's overordnede politik for regulering og overensstemmelse med CNSP's regler inden for det givne kompetenceområde. Forsikringsselskaber er forpligtet til at indgive data om kapital, aktiver, passiver, indtægter og udgifter til SUSEP hver måned samt nærmere oplysninger om forretningsvirksomheden, balancen og et driftsregnskab hvert kvartal. Forsikringsselskaber skal også offentliggøre deres årsregnskaber, som indeholder kvantitative og kvalitative oplysninger. SUSEP kan indgå aftaler og udveksle oplysninger med udenlandske tilsynsmyndigheder, og myndigheden undertegnede IAIS MMoU i 2014. Oplysninger må kun anvendes med henblik på tilsyn inden for det område, som er omfattet af SUSEP's tilsynsfunktioner. Endvidere anvendes oplysninger modtaget fra en anden myndighed kun til de formål, med henblik på hvilke de blev indhentet. SUSEP's nuværende og tidligere ansatte er underlagt tavshedspligt.

(3) I Mexico trådte loven om ændring af rammerne for forsikringstilsyn (Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas eller LISF) i kraft den 4. april 2015. I henhold til LISF finder solvenskapitalkravet (Solvency Capital Requirement eller SCR) anvendelse og omfatter genforsikringsrisici, finansielle risici og modpartsrisici. Der foretages stresstest mindst én gang om året (dynamisk solvenstest). I henhold til den mexicanske ordning kan der enten anvendes en standardmodel eller en intern model ved beregning af SCR. Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF) er ansvarlig for tilsynet med livs- og skadesforsikringsselskaber i Mexico. Den har selvstændig beføjelse til at udstede licenser eller inddrage forsikringsselskabers licens. Forsikringsselskaberne skal mindst hvert kvartal indberette data om deres organisation, aktiviteter, regnskaber, investeringer og kapital til CNSF. Forsikringsselskaberne skal også offentliggøre deres mål, politikker og praksis i forbindelse med risikotilbageholdelse, -overførsel eller -reduktion, og de skal offentliggøre kvantitative og kvalitative oplysninger om deres forretningsvirksomhed, forsikringsmæssige og finansielle situation og risici. CNSF kan samarbejde og udveksle oplysninger med udenlandske tilsynsmyndigheder, hvis der foreligger en aftale om udveksling af oplysninger. Der er indgået en række sådanne aftaler, og CNSF undertegnede IAIS MMoU i 2010. Hvis der findes en aftale om udveksling af oplysninger mellem CNSF og en udenlandsk tilsynsmyndighed, skal CNSF anmode den udenlandske tilsynsmyndighed om forudgående tilladelse, inden CNSF videregiver de oplysninger, som tilsynsmyndigheden har tilvejebragt. CNSF's personale og tidligere personale må ikke videregive fortrolige oplysninger. Kravet om tavshedspligt er nedfældet i den nationale lovgivning, og manglende overholdelse af tavshedspligten fører til sanktioner.

(4) De japanske solvensregler er fastlagt i Insurance Business Act og Insurance Business Ordinance. Japan har en uafhængig forsikringstilsynsmyndighed med de nødvendige beføjelser og ressourcer til at udføre sine opgaver, Japanese Financial Services Agency (JFSA). JFSA har arbejdet på at indføre den nye solvensordning baseret på økonomisk værdibaseret solvensprocent (ESR) med solvensberegninger baseret på den nye ordning, der reelt begynder i det regnskabsår, der slutter den 31. marts 2026. Forsikrings- og genforsikringsselskaber skal indsende omfattende indberetningsmateriale til JFSA, og JFSA har vidtrækkende beføjelser til at omstrukturere eller afvikle forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber i vanskeligheder. For både livs- og skadesforsikringsselskaber kan tilsynsmæssige indgreb udløses ved tre forskellige tærskler defineret som forskellige »solvensmargenkvotienter« (»Solvency Margin Ratios« (SRM)) udtrykt som en procentdel af det dobbelte af kapitalgrundlaget divideret med et kapitalkrav benævnt »risiko i alt«. Tallet for »risiko i alt« omfatter forsikringsrisici, rente- og markedsrisici, operationelle risici og katastroferisici. Der accepteres interne modeller, hvad angår katastrofe- og minimumsgarantirisici. JFSA har beføjelse til at pålægge visse afhjælpende foranstaltninger, selv hvis den højeste tærskel for tilsynsmæssige indgreb ikke overstiges, herunder ved at kræve, at forsikringsselskaberne træffer foranstaltninger med henblik på at forbedre deres rentabilitet, kreditrisiko, stabilitet eller likviditetsrisiko. Hvis SRM er under 0 %, kan JFSA foreskrive hel eller delvis suspension af virksomheden. JFSA undertegnede også IAIS MMoU i juni 2011. Den 30. januar 2023 undertegnede EIOPA en samarbejdsramme med JFSA om samarbejde inden for forsikringstilsyn. JFSA's personale er underlagt strenge krav om tavshedspligt. JFSA's regler og praksis beskytter i tilstrækkeligt omfang fortrolige oplysninger fra udenlandske tilsynsmyndigheder. Alt nuværende eller tidligere JFSA-personale er forpligtet til ikke at videregive oplysninger, som de modtager i forbindelse med udøvelsen af deres hverv. Uautoriseret videregivelse kan medføre disciplinære sanktioner, strafferetlige undersøgelser og straf. Oplysninger, der er modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder og angivet som fortrolige, behandles i overensstemmelse hermed og vil kun blive anvendt til de formål, der er aftalt med den udenlandske tilsynsmyndighed.

(5) På grundlag af EIOPA's bistand og i lyset af de solvenskrav, der er gældende i Brasilien, Japan og Mexico, står det klart, at de solvensordninger, der er gældende i Brasilien, Japan og Mexico, og som finder anvendelse på selskaber med hovedsæde i disse tredjeland, fortsat opfylder kriterierne i artikel 227, stk. 5, i direktiv 2009/138/EF. Fastslåelsen i delegeret afgørelse (EU) 2015/2290 og delegeret afgørelse (EU) 2016/310 af, at disse solvensordninger er midlertidigt ækvivalente med ordningen i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF, bør derfor forlænges. Kommissionen kan dog på et hvilket som helst tidspunkt foretage en særlig gennemgang, hvis den relevante udvikling nødvendiggør en revurdering af den ækvivalens, der er fastslået ved nærværende afgørelse, herunder den globale udvikling. Sådanne regelmæssige eller særlige gennemgange kan føre til ændring eller ophævelse af nærværende afgørelse. Kommissionen bør således fortsat — bistået af EIOPA — overvåge udviklingen i de solvensordninger, der er gældende i Brasilien, Japan og Mexico, og opfyldelsen af de betingelser, hvorpå nærværende afgørelse er vedtaget.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

De solvensordninger, der er gældende i Brasilien, Japan og Mexico, og som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber med hovedsæde i disse tredjelande, anses fortsat for at være midlertidigt ækvivalent med ordningen i afsnit I, kapitel VI, i direktiv 2009/138/EF.

*Artikel 2*

Der indrømmes en forlængelse af den midlertidige ækvivalens fra den 1. januar 2026 til den 31. december 2035.

*Artikel 3*

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. september 2025.

*På Kommissionens vegne*
Ursula VON DER LEYEN
*Formand*